

1. kapitola

Pod čerstvě napadanou bílou peřinou se cosi pohnulo. Jednou, podruhé, potřetí... To se malá lištička Malvínka pokoušela vyhrabat ze svého vyhřátého pelíšku. Liščí nora, ve které žila, byla ukrytá hluboko pod zemí. Když šla večer spát, venku foukal mrazivý vítr, ale v noře bylo celou noc příjemné teploučko.

„Co... co... co to je?“ podivila se, když čumáčkem narazila na cosi mokrého a studeného. Ranní sluníčko se odráželo od sněhových krystalů a oslepovalo ji tak, že skoro nic neviděla. Vystrašeně zatřásla hlavou a sklepala ze sebe jemný poprašek. Konečně se jí podařilo otevřít oči. Všechno okolo bylo bílé. Malvínka nechápavě zakroutila hlavou. Něco takového ještě v životě neviděla. A jak by také mohla? Tohle byla její první zima v životě.

